

Forfatter: Kidde, Harald

Titel: Udrag fra Helten

Citation: Kidde, Harald: "Helten", i Kidde, Harald: *Helten*, Gyldendal, 1926, s. 256. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-kidde03-shoot-idm139975276493344/facsimile.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Helten

og jeg så ind gennem deres dunkle Række, ene gennemvandet af det flakkende Ildskær, forstod jeg, at denne Dværg gik som Navnets sidste mellem Kæmpefædrenes gigantiske Møbler. Træstole rejste deres Rygge rundt om Bordplader som til Kong Arturs Riddere, Skindsefaer bredte sig som Himmelsenge, Chatoller tårnede sig op under Loftsbjælkerne og bugnede ud over Ejerne-skindstepper, og som Marmorklipper steg Porcelæns-ovnene frem af Mørket, slyngende deres Skær som Ildbække ud gennem denne skumle og pelsede Rovdyrhule.

Falmede Rammer spøgede ud fra Væggene, og jeg så, jeg havde anet ret: skæggergroede Ansigter stirrede på mig, Kæmper af Mand og store Kvinder sprang frem og svandt, mens Ildskæret dansede om den nuværende Ejers Dværgeskikkelse, der med det hvide Ansigt hældet og de lange Hænder korslet betragtede den luende, røde Dans gennem de natlige Rum.

„Tag Plads, Hr. Student, tag Plads!“ sagde han og ragede med sin Arm efter en Stol, på hvis Sæde han kunde have lagt sin Paude. „Her er min Plads.“

Og med Abe-Behændighed entrede han op i den vældigste af alle Stolene, en sand Trone, der stod skrån for Stolen, han anviste mig. Han korsede øjeblikkelig Benene under sig og Armene over sit Bryst og lænede Hovedet mod en af de lange Fingre.

Som han sad dér, og hele hans Legeme forsvandt i Mørket, og kun det store Ansigt og de stærke Øjne blev tilbage, kunde jeg tro, han var sine Fædres Barn i sand og lykkelig Betydning, og at jeg talte med en af denne Øs Matadorer, af Kæmpeslægten, Søfarer- og Handelslægten Uz.

Hans Øjne gled lurende hen på mig.

„Se så, unge Mand, nu har jeg fået Dem herind! Ikke mange af Øens Folk turde gøre Dem det efter! Hvad? Jeg synes, De ryster i Stolen? Se, se! De kender mig? De har hørt om mig — strax De satte Foden i Land, ja måske allerede før, om Bord på „Konkylien“? Jo, jo, nægt det ikke! Jeg véd det, og jeg véd også, hvad De har hørt! Jeg kunde fortælle Dem det igen, på Prikke! Og dér sidder De nu alligevel, i